

Sygn. akt II Ka 295/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SR (del.) Paweł Mądry (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agata Polkowska

przy udziale prokuratora Jolanty Świerczewskiej-Zarzyckiej

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2022 r. sprawy

J. W.

oskarżonej o czyny z art. 234 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 17 lutego 2022 r. sygn. akt II K 316/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżycielki posiłkowej K. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 295/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 17 lutego 2022 roku w sprawie II K 316/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>naruszenie przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, w postaci:</p> <p>1) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, co odnosi się do:</p> <p>a) zapisu nagrania z płyty CD oraz protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów przez wyciągnięcie z dowodu wniosku ponad jego osnowę, a w szczególności uznanie, iż słowa J. W. /... ale ty mnie nie pchaj.../ były skierowane do pokrzywdzonej, co w żaden sposób z dowodu tego nie wynika i jest sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, uznanym przez Sąd za wiarygodny, w tym m. in. z zeznaniami H. W., który zeznał, że J. W. i A. W. przepychali się w celu wejścia do ich pomieszczeń.</p> <p>b) wyjaśnień oskarżonych J. W. i A. W. w zakresie w jakim nie przyznawali się do winy przez niezasadne obdarzenie wiarą w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>sytuacji gdy oskarżeni realizowali jedynie przyjętą linię obrony, a ich wyjaśnienia były ukierunkowane na osiągnięcie korzyści procesowej.</p> <p>c) zeznań W. W. (1), w odniesieniu do których zachodzi wątpliwość w jakim zakresie uznane zostały przez Sąd za wiarygodne, a przez to zdadne do czynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych wobec omówienia ich wraz z dowodami stanowiącymi podstawę ustaleń faktycznych przy jednoczesnym wyraźnym eksponowaniu ich sprzeczności z innymi uznanymi za wiarygodne dowodami.</p> <p>2) art. 5 § 2 kpk przez niezasadne przyjęcie, iż w sprawie pozostaje niedająca się usunąć wątpliwość, w sytuacji gdy wątpliwość ta podlega usunięciu, w ramach swobodnej oceny dowodów tj. oceny zgodnej z zasadami logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego lub nauki.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy, w tym z treścią pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku uznał, iż Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w granicach prawa do swobodnej ich oceny wyznaczonych przez art. 7 kpk., zaś argumenty sformułowane w apelacji nie są na tyle skuteczne, ażeby mogły podważyć słuszność zapadłego rozstrzygnięcia.</p>		

- stwierdzić należy, że rolą sądu odwoławczego nie jest powtórne dokonywanie drobiazgowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, gdyż takowa ocena została dokonana przez sąd meriti z uwzględnieniem art. 7 kpk. Z rozważań Sądu Rejonowego, znajdujących całkowite uznanie Sądu Okręgowego wynika, że w sprawie wyłoniły się dwie sprzeczne względem siebie wersje zdarzenia z dnia 31 października 2018 roku, a mianowicie, że doszło do naruszenia nietykalności cielesnej J. W. przez K. W. i przeciwnie, że nie doszło do takiego zdarzenia. Za pierwszą wersją przemawiały wyjaśnienia oskarżonych, zeznania świadka W. W. (1) i protokoły odtworzenia utrwalonych zapisów nagrań, z kolei za drugą zeznania K. W., H. W. i funkcjonariuszy Policji przeprowadzających interwencję. Należy podkreślić, że funkcjonariusze Policji ze względu na upływ czasu, w zasadzie nie pamiętali szczegółów interwencji z dnia 31 października 2018 roku, w tym w szczególności nie pamiętali, ażeby pomiędzy stronami doszło do jakichkolwiek przepychanek. Materiał dowodowy, jakim dysponował Sąd Rejonowy głównie opierał się na osobowych źródłach dowodowych, a w tle jawił się silny konflikt majątkowy. W takim przypadku powinno się szukać potwierdzenia stawianych przez strony tez w nieosobowych źródłach dowodowych i to Sąd Rejonowy uczynił. Jednakże pomimo, iż Sąd Rejonowy dysponował dwoma wersjami protokołów odtworzenia utrwalonych zapisów nagrania, zabezpieczonego od J. W. w toku postępowania przygotowawczego, w tym nagraniem po poprawieniu

wyrazistości i zrozumiałości mowy, nie sposób było jednoznacznie stwierdzić przebiegu ww. zdarzenia. Sąd Okręgowy nie podziela natomiast tezy obrońcy, iż słowa cytowane w zarzucie zostały skierowane do A. W.. Sprzeczne z zasadami rozumowania i doświadczeniem życiowym jest stwierdzenie obrońcy, że oskarżeni przepychali się wzajemnie w drzwiach do pomieszczeń zajmowanych przez małżeństwo W.. Nadto z końcowych fragmentów zarejestrowanego nagrania wynika wprost, że J. W. żaliła się jednemu z funkcjonariuszy Policji mówiąc: „przy panu mnie zaatakowała” (k. 46) mając na myśli K. W.. Z nagrania zawartego w czwartym pliku (wg numeracji protokołu oględzin) wynika także, że A. W. relacjonując przebieg interwencji przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Policji stwierdził, że „jeszcze przy nich siostrę pchną, ona pchnęła, nic policjanci nie zareagowali” (k. 129v). W ocenie Sądu Okręgowego, zapis tych rozmów wskazuje wprost, że J. W. mówiła wprost o naruszeniu jej nietykalności cielesnej przez K. W., zaś okoliczność (bez względu na to, czy policjanci to zdarzenie zaobserwowali) nie została przez nich odnotowana w służbowych notatnikach. Nadto zarejestrowana wypowiedź A. W. wskazuje wprost, że oskarżony był od początku przekonany o tym, że doszło do naruszenia nietykalności cielesnej jego siostry J..

- z tych też względów decyzja Sądu Rejonowego o uniewinnieniu oskarżonej J. W. znajduje pełne uznanie Sądu Okręgowego. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby ocena dowodów była dowolna, zupełnie oderwana od

okoliczności sprawy. Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy wyjaśnił z jakich powodów uznał dane dowody za wiarygodne, przy czym do relacji obu stron postępowania podchodził z dużą dozą ostrożności i krytycyzmu, z uwagi na występujący pomiędzy stronami silny konflikt majątkowy. Reasumując, zgłoszony zarzut naruszenia art. 7 kpk okazał się nietrafny, bowiem Sąd Rejonowy dokonał swobodnej oceny nagrania z płyty CD i protokołów odtworzenia utrwalonych zapisów, wyjaśnień oskarżonych J. W. i A. W., zeznań W. W. (1) z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W okolicznościach przedstawionych powyżej, przy braku możliwości dowodowych w celu wyeliminowania zaistniałych wątpliwości w sprawie i weryfikacji prawdziwości wersji zdarzeń, należało rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonych. W taki sposób procedował Sąd I instancji, a zatem w świetle okoliczności zaistniałych w sprawie nie ma żadnych powodów, aby wydać orzeczenie kasatoryjne. De facto to właśnie przyjęcie wersji mniej korzystnej dla oskarżonej przez Sąd Rejonowy oznaczałoby naruszenie art. 5 § 2 kpk.

Wniosek

o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

wobec niezasadności podniesionych zarzutów wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt II K 316/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
nienasadność zarzutu, wywiedzonego przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, przy jednoczesnym braku okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu, warunkowały konieczność utrzymania w mocy zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	~~# art. 439 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej okazała się w całości bezzasadna, zatem na podstawie art. 636 § 1 kpk, art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 663), przy braku okoliczności z art. 624 § 1 kpk, zasądzono od oskarżycielki posiłkowej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 zł (240 zł + 20 zł) tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonej J. W. od czynu z pkt I aktu oskarżenia	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana